

Allemaal mensen, onderweg naar beter

Dit jaar stelt 11.11.11 migratie en vluchtelingen centraal in zijn campagne. Niet toevallig, de cijfers spreken voor zich. 65 miljoen mensen zijn op de vlucht voor oorlog en vervolging. Miljoenen anderen ontvluchten armoede, ongelijkheid, klimaatverandering...

Migratie begint op het moment dat mensen hun thuis verlaten, niet wanneer ze in een ander land aankomen. Er zijn verschillende factoren en omstandigheden die bij de migratie een rol spelen. Ongelijkheid, oorlog en conflicten, politieke spanningen, klimaatveranderingen, ... het zijn stuk voor stuk redenen voor mensen om hun thuis te verlaten.

Veel meisjes en vrouwen gaan op de vlucht, zij hebben het tijdens hun reis ook extra moeilijk door intimidatie. Vaak kunnen ze dit niet aangeven bij de autoriteiten. Als ze

het doen, lopen ze het risico om opgepakt en uitgewezen te worden.

Er zijn heel wat vooroordelen en halve waarheden die in het migratiedebat de overhand nemen. Mensen komen niet altijd naar Europa of België. Wij worden dus niet overspoeld door vluchtelingen. 86% van de vluchtelingen blijven in de eigen regio zoals Jordanië, Ethiopië, Turkije, Iran, ... Vluchtelingen zijn vaak op zoek naar democratie, mensenrechten en gelijke rechten voor mannen en vrouwen.

11.11.11 eist een rechtvaardig migratiebeleid en aandacht voor de oorzaken van migratie. Dat er ook veilige en legale migratieroutes kunnen zijn. Een beleid dat verbindt en juiste cijfers over vluchtelingen en migratie gebruikt.

4 eisen

11.11.11 schuift 4 eisen naar voren voor een rechtvaardig migratiebeleid

1. Pak de structurele oorzaken van migratie aan, niet de symptomen. Zet in op de strijd tegen armoede, ongelijkheid, klimaatverandering.
2. Zorg voor veilige routes zodat vluchtelingen en migranten niet sterven of misbruikt worden onderweg.
3. Behandel hen als volwaardige burgers eenmaal ze hier zijn.
4. Praat op een eerlijke en correcte manier over migratie.

11.11.11 in Hoeilaart

Vrijdag 10 november
11.11.11 – afterworkparty

Voor jong en oud
Om 17u in de cafetaria van het
GC Felix Sohie
Met een hapje en een drankje

Zaterdag 11 november
11.11.11-quiz Hoeilaart-Overijse

Ploegen van verenigingen, vrienden, burens of collega's (max 5 personen) nemen het tegen elkaar op in het GC Felix Sohie

Aanvangsuur: 20u, deuren open vanaf 19u15
Info en inschrijven via:
fboel49@gmail.com

Zondag 12 november
Wereldbrunch met
fairtradeproducten i.s.m. Oxfam-
Wereldwinkel Hoeilaart

In buffetvorm, waar je kunt genieten van

- huisbereide quiches, taarten, slaatjes, soep, broodjes,...
- vlees- en kaasschotels, streekproducten
- en andere verrassende gerechten.

Vanaf 12u in het GC Felix Sohie

Inschrijven bij beatrijs.dhont@gmail.com
of anita.vanhillo@skynet.be

Oktober - november
Workshops in de Hoeilaartse
scholen

- 3de kleuterklassen: "Rond de wereld met muziek"
- 1ste leerjaren: Workshop: "Plastic Soep"
- 3e leerjaren: Workshop: "De Strijd Water"
- 5e Leerjaren Workshop: "De Eerlijke Fabriek"

Giften

Wie 11.11.11 financieel wil steunen, kan een bedrag overschrijven op rekening BE30.0000.0000.1111 van 11.11.11 Hoeilaart. Voor giften vanaf 40 euro ontvang je begin 2018 een fiscaal attest.

Israël - Palestina

Dinsdag 28 november 2017 komt Brigitte Herremans, mensenrechtenactiviste en beleidsmedewerker bij Broederlijk Delen en Pax Christi, om 20 uur naar het GC Felix Sohie. Ze zal spreken over het Palestijns – Israëliësch conflict. Ze doet dat vanuit een rechtenbenadering. Respect voor het internationaal recht loopt als een rode draad door haar werk rond Israël en Palestina. Organisatie: 5voor12, inkom: €4.

‘Hier in België voel ik me welkom’

Op zoek naar een veilig bestaan

Nour (23) is een vrolijke meid. Haar sprekende ogen laten niet meteen zien dat de Syrische een barre tocht achter de rug heeft, een reis vanuit Aleppo die haar leven heeft veranderd. Samen met haar moeder, zus en veertig anderen, heeft ze uren op zee gedood.

Vier leden van de GROS-Hoeilaart (*Anita, Beatrijs, Frank en Rein*) drinken aan de Anspachlaan in Brussel koffie met Nour, luisteren naar haar vluchtverhaal en naar de begripvolle tolk Mohamed die de zinnen vertaalt die zij niet in het Engels kan uitspreken. Vooral de emotionele momenten gaan in haar moedertaal. Zij, een prille binnenhuisarchitecte en beeldend kunstenaar, heeft het maar net gered. Roeien moesten ze. Met de hand peddelen om weg te komen van een bende die vlakbij, in de dichte mist, een andere boot vol vluchtelingen zomaar lek sneed en er in een speedboot vandoor ging. Het geschreeuw van de kinderen en volwassenen dat werd verzwolgen door de zee... We willen het niet horen.

Aleppo

Duizend angsten heeft ze uitgestaan. Haar reis begon maanden eerder, achterin een donkere kofferbak, opeengepakt samen met haar zus. Een tocht van zes uur vanuit Aleppo. Moeder voorin, bang dat haar dochters bij een van de checkpoints richting Beiroet zouden worden ontvoerd.

Twee weken later konden ze per vliegtuig naar Istanbul. “Turkije was niet lief voor ons,” zegt Nour, terugkijkend op vijf maanden wachten in een appartement. Elke dag was er de hoop dat ze met een boot meekonden. Soms zaten ze er al in maar moesten ze er toch weer uit. Overgeleverd aan de grillen van de smokkelaars.

Rondgedobberd

Totdat het leek te lukken. Maar vraag niet hoe. Want de onervaren bootman zorgde voor een tocht vol ontberingen. Normaal ben je er zo - het Griekse Kos kan je vanaf de Turkse kust zien liggen - maar ze hebben vier uur rondgedobberd. Er was nog een andere boot met vluchtelingen. Ze hoorden ook een derde boot met zwart geklede mannen die deze boot lek staken. Nour vermoedt dat deze van IS waren. Het is niet moeilijk te raden hoe het met de opvarenden van die tweede boot is vergaan.

Griekse kust

“Onze enige hoop was toen, dat als we doodgaan, dat we allemaal tegelijk zouden mogen sterven. Zo immens was de kracht van de zee...” Iedereen moest zijn mobieltje uitzetten. Alleen ik sprak Engels en mocht proberen de Kustwacht te bellen toen we de Griekse wateren binnendreven. Maar die was alsmaar in gesprek. Vissers hebben ons op Kos aan land geholpen: in ruil voor de restwaarde van de buitenboordmotor.

Opnieuw geboren worden

“Onze aankomst op Kos in Griekenland was echt een gevoel van opnieuw geboren worden. En raad eens, de eerste mensen die ons tegemoet kwamen, dat waren Belgische vakantiegangers... Oh, wat zou ik die twee vrouwen graag nog ‘ns terugzien! Hun foto op het strand staat nog altijd in mijn mama’s mobieltje.” Daarna ging het verder naar Athene met een gewone ferry. Vandaaruit moesten we via verschillende

routes naar Brussel reizen, ons land van de hoop”.

Ademruimte

Hier in België heeft Nour haar draai gevonden. Ze is verhuisd naar Lier, maar exposeert nog wel in Brussel. Aan het slot van het gesprek bezoeken we samen de Moutstraat. Daar, bij Globe Aroma hangt haar werk. Daar is ademruimte voor haar en zestien andere kunstenaars. Nour tekent over vrouwen, over België, over kwetsbaarheid. Pijn als bron van creatie. Kunst als universele taal die ons boodschappen kan laten doorgeven zonder censuur, aldus de catalogus bij de expositie in de bovenzaal. Nour: “Kunst geeft me geluk, trots en doorzettingsvermogen.”

Tijdens onze terugrit naar Hoeilaart was het stil. We hebben een mooi en indrukwekkend mens gesproken. Iemand die ons land rijker maakt.

Het vrijdagontbijt

Op vrijdag staan ze er. De vrijwilligers die belangeloos broodjes en warme drank uitdelen aan de honderden mensen die buiten wachten bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Naast voedsel worden er ook warme blikken en een gulle glimlach gedeeld.

De vrijwilligers krijgen die broodjes uitgereikt van onder meer leerlingen van het Maria Boodschaplyceum (Brussel). Voordat hun school begint hebben ze het vrijdagontbijt al uitgedeeld aan soms wel 600 wachtenden. Om kwart voor zeven. De dag ervoor smeren ze samen de broodjes, gecoördineerd door *Vriendschap Zonder Grenzen*.

EEN BOTERHAM MET SOLIDARITEIT

Riet Dhont is een drijvende kracht achter *Vriendschap Zonder Grenzen*. Ze kent Hoeilaart goed, want heeft hier ook familie wonen.

We zoeken Riet op in haar woning in Brussel waar ze honderduit vertelt over haar betrokkenheid bij migranten: vreemdelingen, asielzoekers

en vluchtelingen. “In 2015 was er een piek. Iedereen sprak over een vluchtelingen crisis. En inderdaad er zijn toen in een korte tijd 38.000 mensen aangekomen. Dat was vooral uit landen als Syrië en Afghanistan. Nu het wat geluwd is zijn het vaker mensen die uit Afrika gevlucht zijn: onveiligheid en droogte zijn een belangrijke reden voor mensen uit Soedan, Eritrea, Ethiopië, Niger en Mali.”

De meeste ontheemden halen Europa niet. Zij zitten in de woestijn. In hun thuisland waren ze bang voor terroristische militieën. Nu, onderweg zijn ze in de greep van mensensmokkelaars.

Het aantal opgevangen vluchtelingen in ons land moet je vergelijken met de opvang in de omringende landen rond

Syrië, zoals Libanon en Jordanië. In die regio is het pas crisis. We zijn deze zomer zelf in Libanon gaan kijken. Dat land telt haast even veel inwoners als Wallonië en ze vangen er liefst 2 miljoen vluchtelingen op! Als ze zeggen dat vluchtelingen in de eigen regio moeten worden opgevangen? Wel, dat gebeurt! En de omstandigheden zijn bitter.”

Op vrijdag is Riet paraat om de vrijwilligers aan te sturen die broodjes en koffie uitdelen. En ze knoopt gesprekjes aan met de wachtenden in de rij bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Riet: “Soms moeten ze wel voor de zesde keer terugkomen bij deze dienst. Dat komt over als een administratieve pesterij”. De mensen in de wachtrij tonen haar spontaan hun papieren en daaruit blijkt veel willekeur. Het zijn nu veel Engelstalige Afrikanen die naar het Verenigd Koninkrijk willen doorreizen omdat ze daar familie hebben, omdat ze daar Engels kunnen spreken, omdat daar grote gemeenschappen zijn uit hun thuisland die je opvangen en omdat het een economie is waar je gemakkelijker zonder papieren aan werk komt.

Maximiliaanpark

Veel vluchtelingen slapen op het Noordstation en in het park. “Het is er vies. Ik heb veel respect voor de stadsreiners die daar moeten kuisen. Er stonden maar vier toilethuisjes. “Veel omwonenden van het Maximiliaanpark klagen niet, ze helpen! Ze bieden vrouwen en kinderen soms een veilige slaapplek aan, laten iemand even douchen en hangen een verlengsnoer naar beneden zodat vluchtelingen hun gsm kunnen opladen. Ja, er is veel solidariteit.”

De 11.11.11-campagne

Wat vindt Riet van pogingen om ons als inwoners van België te sensibiliseren en vooroordelen weg te nemen met de correcte cijfers over migratie? Ze vindt het nodig, want er zijn veel misverstanden.

“Als ikzelf voor een groep sta, dan begin ik niet met vertellen, maar laat ik de mensen zelf nadenken en stel ik vragen. Hoeveel vluchtelingen zijn er in België, volgens u? Je ziet dan dat we vaak heel verkeerde inschattingen maken. En ik vraag ze ook wat vluchtelingen hier krijgen. Sommigen geloven echt dat ze in de watten worden gelegd. 7,6 euro per week krijgen ze, niet meer. Ik ken een Afghaan die 75% van zijn inkomsten moet afstaan. Hij mag 25 euro per dag houden, maar moet zijn eigen maaltijd betalen omdat die in de opvang tijdens zijn werkuren wordt verstrekt. Het is dus goed als we over de juiste feiten beschikken en ons oordeel niet laten afhangen van populistische prietpraat.”

Oxfam Wereldwinkel

GEMEENTEPLEIN 20, HOEILAART

OPENINGSUREN WERELDWINKEL:
DI-WO-ZA: 10 tot 12 en 14 tot 18 uur
VRIJ: 9.30 tot 12 en 14 tot 18 uur
ZO: 10 tot 12 uur

De Wereldwinkel en Hoeilaart

Onze winkel is niet alleen in Hoeilaart gelegen, maar neemt ook deel aan tal van activiteiten die in de gemeente georganiseerd worden. De Wereldwinkel is een deel van Hoeilaart.

Denken wij maar aan onze stand op de Dag van de Markt en de Meifeesten.

September en oktober waren heel drukke maanden. Steeds waren wij er: op de opening van het Gemeenteplein, de jaarmarkt tijdens het Druivenfestival, de Duurzame Doenersdag.

Product in de kijker: houten puzzels

Je zal in de Wereldwinkel al de mooie, fel gekleurde puzzels voor kleuters opgemerkt hebben.

Zij komen van Lanka Kade, een fairtrade bedrijf uit Engeland, dat deze puzzels uit Sri Lanka in Europa verdeelt.

Wat betekent fairtrade in dit geval ?

- De lokale bevolking maakt de puzzels met traditionele technieken in kleine familiebedrijven waarmee Lanka Kade langetermijnovereenkomsten heeft gemaakt.
- Er worden eerlijke prijzen betaald, er zijn geen tussenpersonen. Lanka Kade staat in direct contact met de kleine familieleden en gaat er ook regelmatig op bezoek.
- Lanka Kade geeft de werknemers ook renteloze leningen zodat ze hun leven verder kunnen opbouwen.
- Er is geen kinderarbeid.
- Het hout dat gebruikt wordt komt meestal van de rubberbomen. Deze worden dan ook heel regelmatig opnieuw aangeplant.

Cadeaudagen

December betekent cadeautjestijd: Sinterklaas, Kerstmis, Nieuwjaar, ... Een cadeau uit de Wereldwinkel maakt iedereen blij: de gever, de ontvanger en ook de producent in het Zuiden.

Daarom organiseren wij weer cadeaudagen in de winkel. Laat je verleiden door artisanat, juwelen, sjaals, wijn, chocolade, verzorgingsproducten...

Zaterdag 2 en 9 december
van 10 tot 18 uur

Zondag 3 en 10 december
van 10 tot 13 uur

Café Chileno

Om op te warmen na een koude dag of na de maaltijd: koffie en pousse-café in één.

Wat heb je nodig per persoon:

50 ml pisco*, 50 ml straffe koffie (espressokoffie*), 50 ml slagroom, 2 el suiker*, chocodrinkpoeder*, Irish Coffeeglas

* verkrijgbaar in de Wereldwinkel

Bereiding

- Giet de pisco in een steelpan en voeg de suiker toe.
- Verwarm op een zacht vuur, roer tot de suiker is opgelost en het geheel wat stroperig wordt.
- Doe in het glas. Giet dan de koffie voorzichtig over de bolle kant van een lepel op de pisco.
- Giet de licht opgeklopte slagroom voorzichtig op de koffie. Werk af met een snuifje chocodrinkpoeder.
- Geniet!

Pisco is een sterke drank uit Chili op basis van de aromatische muskaatdruif. Hij kreeg zijn exclusieve karakter door een dubbele distillatie en 5 maanden rijping op Amerikaanse eik. De pisco in de Wereldwinkel komt van de coöperatie Capel in Chili.